

A.34. ELS ALBERGS IL·LEGALS

En l'*Informe al Parlament 2012* es va dedicar un epígraf a tractar les molèsties provocades per habitatges d'ús turístic. Enguany, també s'han rebut queixes en què es denunciïn casuístiques pròximes a les dels habitatges d'ús turístic. En concret, cal remarcar, per la seva rellevància, la denúncia presentada per una associació turística, relativa a la proliferació d'albergs il·legals o que actuen de manera fraudulenta a la ciutat de Barcelona. Aquesta queixa va anar precedida de les corresponents denúncies davant les diverses administracions amb relació als establiments d'allotjament que actuen com a albergs juvenils sense les llicències i les autoritzacions pertinents.

Dins del ventall d'establiments que ofereixen serveis turístics, hi ha els albergs de disseny i de nova generació que es poden anomenar *albergs urbans*, sobretot a la ciutat de Barcelona, que si bé queden emparats sota la normativa d'albergs juvenils, han desnaturalitzat la seva idea inicial.

És convenient diferenciar l'alberg juvenil de l'alberg turístic

Els albergs juvenils estan perfectament definits per la Llei 38/1991, de 30 de desembre, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves, i pel Decret 140/2003, de 10 de juny, d'aprovació del Reglament d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves. Una altra conceptualització mereixen els albergs turístics, que són una gran part dels ubicats a la ciutat de Barcelona, malgrat que també estan dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

Per posar en funcionament qualsevol instal·lació destinada a activitats amb infants i joves, cal sol·licitar la comunicació prèvia a l'administració competent, acompanyada d'una declaració responsable en què es manifesti el compliment dels requisits que estableix la normativa. Amb

la legislació existent actualment, entren en joc diferents administracions fins a l'atorgament final de la llicència. En concret, les comunicacions prèvies, les gestionen els districtes de l'Ajuntament de Barcelona i el Consell Comarcal del Barcelonès (que té delegades les competències en matèria de joventut), aquest darrer, pel que fa a l'autorització sectorial en el cas del municipi de Barcelona.

Tot i la disparitat d'administracions que entren en joc en el procés d'atorgament de la llicència, el Síndic ha constatat la coordinació entre les que hi estan implicades, les quals comparteixen informació, inspeccions i actuacions administratives, cadascuna dins l'àmbit de les seves possibilitats i competències.

L'activitat d'un alberg il·legal pot suposar un risc per a la seguretat dels seus clients

No obstant això, el Síndic considera que les administracions han d'actuar amb més contundència i han d'adoptar les mesures cautelars pertinents per no permetre que els albergs il·legals o que exerceixen la seva activitat excedint la llicència que tenen atorgada mantinguin l'establiment obert al públic pel risc que comporta per a la seguretat de l'usuari.

En qualsevol cas, tota activitat que hagi d'acollir persones, siguin infants o adults, hi vagin sols o en grup, ha de garantir als seus hostes les condicions de seguretat exigides per la normativa. Per aquest motiu, el Síndic considera important que les administracions adoptin amb agilitat les mesures necessàries per comprovar que aquestes instal·lacions compleixen la normativa. En el cas d'activitats il·legals, l'única forma de poder constatar que no hi ha risc per a la seguretat de les persones és duent a terme inspeccions i dictant l'ordre de tancament corresponent fins que aquesta activitat s'hagi legalitzat.

La definició d'*alberg juvenil* recollida en la normativa sobre instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves és única, i

no distingeix pel que fa als requisits que han de complir en funció de si la instal·lació està ubicada en zones rurals, de muntanya o en zones urbanes. En definitiva, les condicions tècniques (seguretat, subministrament d'aigua, residus, instal·lacions calefacció, aigua, gas, etc.) són les mateixes, sense diferenciar les particularitats o necessitats que puguin tenir els albergs ubicats en un indret o un altre.

Per aquest motiu, el Síndic considera que cal definir què és un alberg en funció de la seva

situació geogràfica (albergs urbans, albergs de muntanya, albergs juvenils), i també en virtut de les característiques tècniques que hagi de complir la instal·lació a l'entorn on s'ubiqui.

I, finalment, caldria considerar l'especificitat dels albergs existents a la ciutat de Barcelona, a l'efecte de regular una categoria d'albergs com són els turístics, i s'hauria de valorar sota quina regulació i quin marc competencial haurien de quedar inclosos.

Queixa 01404/2013

L'Associació Catalana d'Albergs Turístics (ACATUR) va presentar una queixa per exposar la proliferació d'albergs il·legals o que actuen de manera fraudulenta a la ciutat de Barcelona. Segons la informació aportada, des que es va constituir, ACATUR ha presentat un total de 73 denúncies contra establiments d'allotjament a Barcelona que actuen com a albergs juvenils sense les llicències i les autoritzacions pertinents.

Un cop analitzada la informació facilitada per les diferents administracions amb competències en aquest sector, el Síndic els va formular un seguit de recomanacions, entre les quals destaquen la necessitat de definir què és un alberg en funció de la seva ubicació geogràfica i la regulació d'una categoria específica com són els albergs turístics.

[Pàgines extretes de l'Informe Anual 2013. Per accedir-hi, cliqueu aquí](#)